

Ez utóbbi szemlélet segít visszaállítani a család értékének elismerését, ami a legmegfelelőbb közeg az emberi személy hiteles önkifejeződésének biztosítására. Egyre inkább bezonyosodik, hogy a gyermek nem teherként a társadalom számára, hanem éppen ellenkezőleg: vitalitást és gazdaságilag is kimutatható versenyképességet biztosít, ami egyben egy biztató jövőkép alapját is jelenti. (*Szent István Társulat*, Budapest, 2002)

HARSÁNYI PÁL OTTÓ

SEGÍTSÉGNYÚJTÁS A VÉGEKEN

Sok szó esik ebben a könyvben a szenvedésről, ugyanakkor a segítségnyújtás nagy lehetőségeiről, és azok bukdácsolásairól is, akik ezek enyhítésére törekuszenek. A szenvedés, a veszteség, a halál olyan kérdések, amiről sok ember nem szívesen hall, noha mindenkit foglalkoztat. A kötet szellemiségét meghatározó gondolat szerint a betegség során az ellátás egysége a család, ahol a fizikai, lelki, spirituális és szociális szükségletek összefonódása embervoltunkból következő megkerülhetetlen igazság. A család gyászra való felkészítése, a szenvedés örök miértjének kérdésével való szembenézés, a gyermekek tájékoztatása, a haragosokkal való megbékélés, a beteget gondozó és a hozzátartozókat támogató szakemberek csoportjának együttműködése, az önkéntes segítők képzése és még számos kulcsfontosságú kérdés szerepel a tanulmányokban.

A Cseri Péter által szerkesztett könyv szerzőinek közös gondolata, hogy az emberi méltóság, az „istenarcúság” tisztelete különösen fontos súlyos beteg, haldokló embertársaink és hozzátartozóik segítése során. Ennek megéléséhez, gyakorlati megvalósításához nyújt szakmai — és remény szerint lelki, szellemi — segítséget írásában a legalább nyolc szakmát, hivatást képviselő, magyar és külföldi szerzőkből álló csoport (orvos, ápoló, pap, szociális munkás, pszichológus, bioetikus stb.) hogy az emberélet utolsó hónapjait, heteit, napjait és perceit a gyakran érthetetlen fájdalom és szenvedés ellenére is az élet értékes részének tarthassuk. Elsősorban szakemberek és a beteggondozás szolgálatában részt vállaló önkéntes segítők szükségleteit szem előtt tartva állt össze a huszonöt tanulmány, de haszonnal forgathatja, és remélhetőleg megerősödést nyerhet belőle mindenki, aki a veszteség, halál, mulandóság kérdésével szembesül valamilyen formában. (*Magyar Hospice-Palliatív Egyesület*, Budapest, 2002)

GECSÉ ATTILA

PUSKELY MÁRIA: DR. BATTHYÁNY LÁSZLÓ (1870–1931)

A Batthyány család egykor nagyvonalú államférfiakat, törökverő hadvezéreket adott az országnak, majd nagy püspököket és nemzeti vitanúkat. Milyen nehéz lehet ennyi súlyos tradíció után egy családtagnak újabb történetírásra kínálkozó tényt megélni és nyújtani az utókor felé! Valóban, a világi tettek után fölfelé már csak az életszenség felé vezet az út. Ez az az út, amely mindig felfelé vezet, mely kifogyhatatlan a lehetőségekben, s amelyet olyan kevesen járnak. S amely a modern időkben éppúgy járható, mint a letűnt feudális korszakokban. Batthyány László zsenije ezt az utat találta meg.

1931-ben, hatvanegy éves korában fejezte be szeretetben kiteljesedett életét a „Szegények orvosa”-ként emlegetett körmendi herceg. Európai híru szemsebészként a legszegényebbek gyógyítására szentelte életétét köpcsényi, majd körmendi kórházában. Az 1944-ben Bécsben és Szombathelyen megkezdett boldoggá avatási eljárás során 1992. július 11-én megszületett a Batthyány László hősies erényeit elismerő pápai nyilatkozat. Az 1989-ben Isten Szolgája közbenjárásra bekövetkezett gyógyulást az illetékes Kongregáció csodának ismerte el. Ez azt jelenti, hogy végéhez közeledik boldoggá avatási ügye.

Puskely Mária a Szenttéavatási Kongregációhoz benyújtott olasz nyelvű *Vita documentata*, dokumentált életírás módosított, egyrészt rövidített, másrészt kiegészített változatát készítette el a könyvben. Forrásművek, naplók, fényképalbumok, hivatalos okiratok, kórházi naplók, levelek, visszaemlékezések, tanúvallomások, újságcikkek alapján szigorú kronológiai rendben kíséri végig Batthyány László életútját. Ezekből tárul elénk a példás családapa képe, aki tizenegy gyermeket nevelt fel, a felebarátaiért élő orvos, aki életét a legszegényebbek gyógyítására szentelte, valamint az elkötelezett világi hívő, aki betegeknek nemcsak testi baját gyógyította, hanem egyengette útjukat végső céljuk felé is. Többek között kis hittankönyvet is írt betegeknek.

A fényképekkel is gazdagon illusztrált könyvet ajánljuk elsősorban orvosoknak, akik a betegben Krisztust akarják felismerni, ajánljuk a nagycsaládosoknak, akik hozzá hasonlóan merik vállalni Isten áldását, a gyermeket. De ajánljuk mindenkinek, akik keresik életük boldogulásának útját. Batthyány László végrendelete igazít el mindnyájunkat: „Ha boldogok akartok lenni, tegyetek másokat boldoggá.” (*Szent István Társulat*, Budapest, 2001)

GYÜRKI LÁSZLÓ